

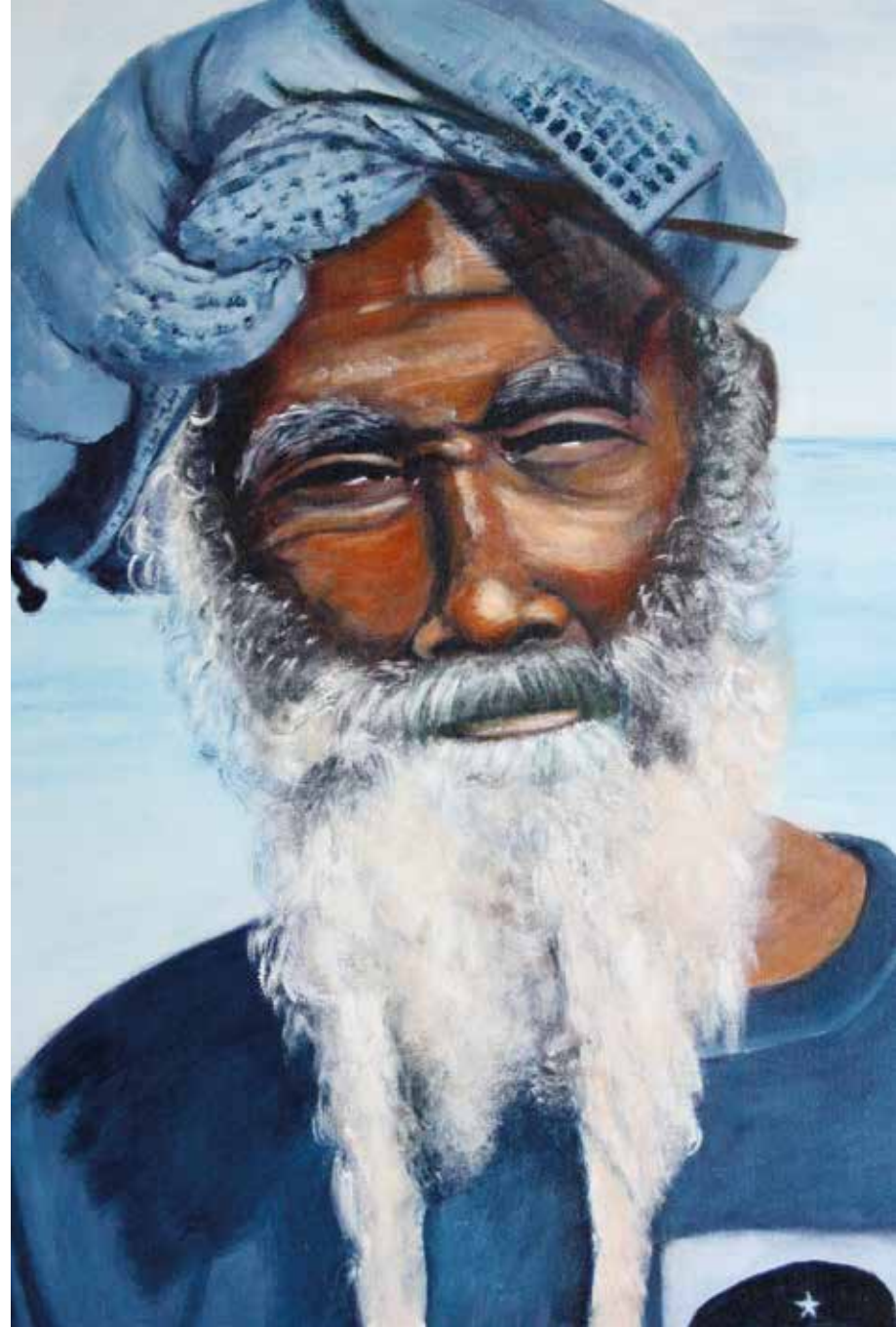
Startersbijbel

Startersbijbel
ISBN 978-90-6539-441-5
NUR 701
C-NUR 701-040

1e druk 2018
© ROYAL JONGBLOED, HEERENVEEN
Alle rechten voorbehouden
www.royaljongbloed.nl

Ontwerp kleurenpagina's: MURK grafische vormgeving, murkpietersma.nl
Vormgeving kleurenpagina's: Gewoon Geertje, www.gewoongeertje.nl

Portretten: Heleen Velema, www.heleenvelema.com
Foto's pagina 5, 45 en 85: Klaas van der Kamp
Foto's pagina 25 en 65: www.shutterstock.com



Startersbijbel

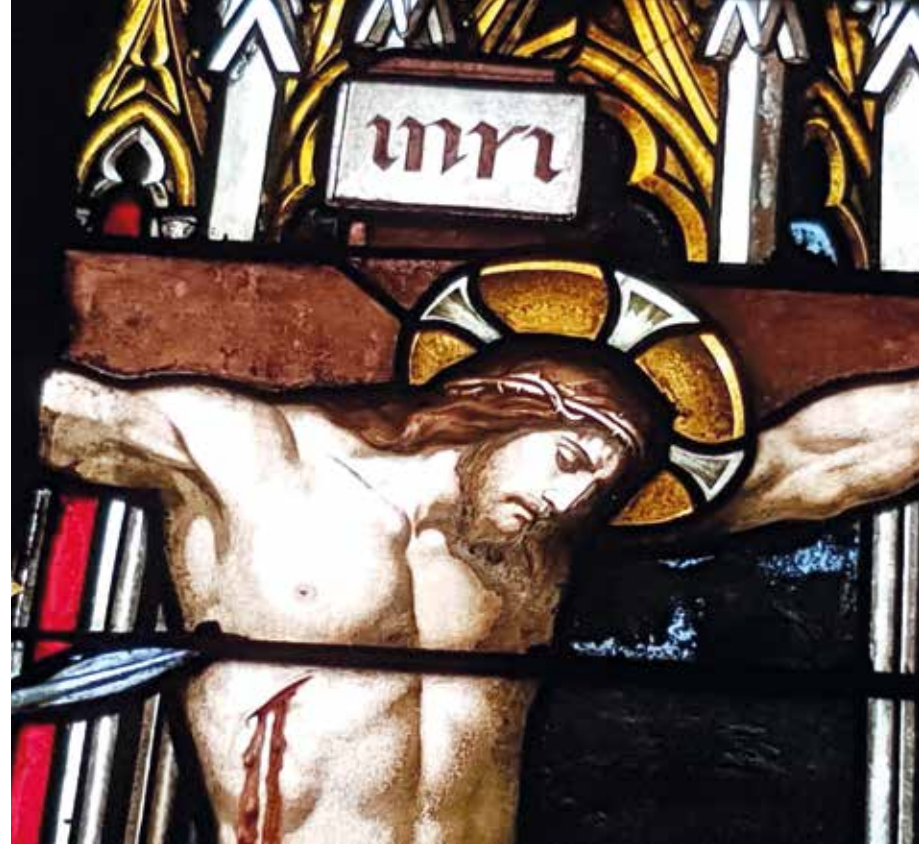
De *Startersbijbel* wil je stimuleren om zelf in gesprek te raken met God. De teksten op de fullcolour pagina's helpen je daarbij. In vijf rubrieken vind je daar de hoofdlijnen van het christelijk geloof. Het gaat over God, over het gebed, over het gebod, over de Bijbel en over de kerk. Iedere rubriek bestaat uit vijf onderdelen, steeds één per pagina. Elke pagina sluit af met een suggestie om zelf een stukje uit de Bijbel te lezen.

Na de vijf onderdelen van de rubriek volgen steeds zeven meditatie over teksten afkomstig uit de hele Bijbel. Ze willen je helpen om verder na te denken over de Bijbel. Ze sluiten aan bij de rode letters in deze bijbeluitgave; dat zijn de tekstgedeelten waarin God direct aan het woord is. De overdenkingen zijn door verschillende auteurs geschreven. Dat helpt om vertrouwd te raken met verschillende manieren van kijken.

We plaatsen bij iedere bijbelstudie een illustratie van een gezicht. Het gaat om werk van Heleen Velema, die mensen van over de hele wereld heeft geschilderd. Door deze illustraties herken je de rubriek onmiddellijk. Maar de portretten herinneren ons er ook aan dat het woord van God bedoeld is voor mensen over de hele wereld.

Behalve bijbelstudies vind je in deze uitgave natuurlijk de complete bijbeltekst in de versie van Het Boek. De direct door God gesproken woorden zijn in het rood gedrukt. Ieder bijbelboek heeft een inleiding om je een verdere oriëntatie op de tekst en op de roodgedrukte woorden te geven. Wellicht lukt het om daardoor langere stukken achter elkaar te gaan lezen.

Het is onze wens dat je als lezer zo gaandeweg steeds meer in gesprek raakt met de Bijbel en op die manier groeit in de vertrouwelijke omgang met God.



God ontmoeten

Apostolische geloofsblijdenis

Ik geloof in God de Vader, de Almachtige, Schepper van hemel en aarde.
En in Jezus Christus, zijn eniggeboren Zoon, onze Here;
die ontvangen is van de Heilige Geest, geboren uit de maagd Maria;
die geleden heeft onder Pontius Pilatus, is gekruisigd, gestorven en begraven,
neergedaald in de hel,
op de derde dag opgestaan uit de doden;
opgevaren naar de hemel, en zit aan de rechterhand van God, de almachtige Vader;
vandaar zal Hij komen om te oordelen de levenden en de doden.
Ik geloof in de Heilige Geest.
Ik geloof een heilige, algemene, christelijke kerk, de gemeenschap der heiligen;
vergeving van de zonden;
opstanding van het vlees;
en een eeuwig leven.

Ik geloof in God de Vader

God is anders dan wij ons kunnen bedenken. We kunnen ons eigenlijk geen voorstelling van Hem maken. De Bijbel raadt het af om een afgebakend beeld te vormen (Exodus 20:4-5). Deze terughoudendheid hoeft niet in mindering te komen op het contact. God zoekt Zelf juist contact met mensen. We mogen God ontmoeten, al kennen we zijn identiteit slechts ten dele. God zoekt naar manieren om de kloof te slechten: in taal en in gebeurtenissen die voor ons mensen klein genoeg zijn om te bevatten. Hij overstijgt de voorlopige beelden die we van Hem maken. Maar laten we eerlijk zijn: we kunnen ons evenmin een compleet beeld vormen van elkaar of van onszelf. Hoe veel te meer mag dat dan van God gelden.

Het woord 'God' is oorspronkelijk een soortnaam, net zoals 'mens' een soortnaam is. Gaandeweg krijgt de naam God in de Bijbel verdere inkleuring. Mozes ontmoet God, vraagt naar zijn naam en krijgt als antwoord 'Ik ben die Ik ben' (Exodus 3:14). God maakt daarmee duidelijk dat Hij een identiteit heeft en dat Hij in de buurt is. God is een persoon, net zoals wij mensen personen zijn. Wij lijken op Hem (Genesis 1:26). Een persoon heeft eigenschappen en kan contact leggen.

God heeft de hele wereld geschapen. Dat geloven wij, al begrijpen we amper wat we daarmee zeggen. De geheimen van de aardbol en van de microwereld overstijgen onze telescopen en microscopen. De belijdenis noemt God Schepper. Daar aan gaat een ander woord vooraf. De belijdenis noemt God allereerst Vader. Je mag 'Papa' zeggen. We mogen vertrouwelijk met God omgaan. Dat doen we in navolging van Jezus, zijn Zoon. Jezus noemt Hem geregeld 'Abba' (Marcus 14:36). Dat is het Aramese woord voor 'Papa'.

| Om te lezen
| Johannes 8:21-58

Ik geloof in God de Zoon

Jezus is geboren in Bethlehem. Hij groeide op in Nazareth en Hij vestigde zich in Kafarnaüm. Hij is door en door menselijk, en door en door Joods. Dankzij zijn opstanding uit de doden gingen zijn volgelingen begrijpen dat Jezus meer is dan een gewoon iemand. Hij overstijgt met zijn nieuwe leven alle menselijke categorieën. Wij als gelovigen noemen hem daarom 'Christus'. Dat betekent 'Gezalfde'. We drukken daarmee uit dat Hij één van zin en karakter is met de Heilige Geest. We noemen Hem 'Zoon van God'. Die naam maakt zijn bijzondere betekenis duidelijk. Deze titel drukt de intimiteit uit die er bestaat tussen God de Vader en Jezus de Zoon. Ze hebben dezelfde identiteit.

Ondertussen is die titel 'Zoon van God' verwarrend. Want we denken dan al gauw aan een verheven persoon. Het bijzondere van Jezus is evenwel dat Hij juist heel menselijk is. En dat zijn levensweg allesbehalve roemrijk verloopt. De belijdenis drukt dat uit door de hele levensgang van Jezus onder woorden te brengen, van zijn geboorte tot zijn dood. Zijn leven kenmerkt zich door dienstbaarheid. En dat weet God te waarderen. Christus is niet uit de doden opgestaan omdat Hij zo heldhaftig is, maar omdat Hij zich dienstbaar opstelt. Het bijbelboek Filippenzen benoemt die bijzondere levensweg in een geloofsbelijdenis (Filippenzen 2:5-11).

Jezus spreekt tijdens zijn leven soms in de derde persoon over Zichzelf. Hij heeft het dan over de 'Mensenzoon' (Lucas 17:24-26). Die benaming kom je al in het Oude Testament tegen. Daniël heeft het er bijvoorbeeld over (Daniël 7:13). De Mensenzoon is de persoon die het laatste oordeel voltrekt. Hij richt de mensen op God. Hij geeft invulling aan wat menszijn ten diepste is.

Om te lezen
Johannes 3

Ik geloof in de Heilige Geest

God heeft drie gestalten. Hij is Vader, Zoon en Geest. Dat is ogenschijnlijk verwarrend. Hoe zit het nou? Tegelijk is het een rijke manier van spreken. We realiseren ons dat we het geheim van God niet met één gestalte recht doen. Er zijn drie gestalten nodig om enig idee te hebben van wie Hij werkelijk is.

De gestalte van de Geest werkt op de achtergrond. Hij geeft licht op de aanwezigheid van God in ons leven. Wij geloven dat Hij met Pinksteren vele mensen in beweging brengt. Hij lijkt op de wind (Johannes 3:8). Je merkt zijn aanwezigheid, zonder dat je Hem kunt vastpakken.

De Geest zorgt ervoor dat God in ons hart werkt. De Geest geeft inzicht en verrijkt ons hart, zodat we de woorden uit de Bijbel kunnen vertalen naar het heden. Als je de Bijbel leest, lees je zinnen. Als je daar verder over nadenkt en als de Geest van God daarin doorwerkt, komt de taal opnieuw tot leven. Je groeit in kennis, komt tot geloof en gaat lijnen herkennen in je eigen leven. Dat inzicht is te danken aan de Heilige Geest. De Geest leidt ons in de volledige waarheid (Johannes 16:13).

De Geest is een schijnwerper in je binnenste. De Geest blijft in de schaduw staan. Maar de gevolgen van de Geest zijn merkbaar. De Bijbel noemt allerlei effecten. Dat zijn effecten in je gedrag (Galaten 5:22). En het zijn effecten in wat je zegt, in wat je denkt en in wat je doet. Een bijzondere vorm van spreken is de klanktaal of tongentaal (1 Korinthiërs 14:4-6). Tongentaal is het uitdrukken van gevoel zonder dat je er woorden voor gebruikt. Paulus noemt al die uitingen 'talenten'.

Om te lezen
1 Korinthiërs 14

Ik geloof persoonlijk

Wij mensen hebben de neiging om alles naar onze eigen maat te beoordelen. Geloven vraagt een andere manier van kijken. De Bijbel noemt dat 'omkering' of 'bekering' (Mattheüs 3:8).

Bekeren betekent niet dat je van alles moet gaan doen. Vanuit God leren kijken wil eerder zeggen dat we allerlei dingen loslaten. Geloven is een vorm van overgave. We laten ons niet langer intimideren door ons eigen ik. Bekering betekent niet dat we onszelf moeten waarmaken. Bekering is de ontdekking dat God vlakbij je staat en je aanmoedigt voluit te leven.

In de Bijbel staan veel verhalen over verandering. In Handelingen 8:26-40 staat er bijvoorbeeld een. Het gaat over een hooggeplaatste man uit Afrika. Hij is als pelgrim in Jeruzalem geweest. Op de terugreis leest hij uit de profeet Jesaja. Filippus, een apostel, hoort hem lezen. Hij spreekt hem aan en begint hem de tekst uit te leggen. Filippus laat hem zien hoe de tekst met Jezus te maken heeft. De man is er zo van onder de indruk dat hij zijn leven wil veranderen. Als teken daarvan laat hij zich dopen.

Wie zich laat dopen krijgt water over zich heen. Het vuil wat je meedraagt, spoelt weg. Je krijgt een schone huid. Je voelt je herboren. De ommekeer die zich binnen in je voltrekt, krijgt aan de buitenkant gestalte door de doop. Je kunt je als volwassene laten dopen. En je kunt als ouders een kind ten doop houden. De betekenis is hetzelfde. We verlangen ernaar dat wijzelf en dat onze kinderen door Gods ogen naar de wereld kijken.

Om te lezen
Handelingen 8:26-40



God spreekt met Eva

In zekere zin is Eva een voorbeeld van hoe het is om te geloven. Want zij weet hoe God de aarde inricht, maar God spreekt haar zelf niet aan. Eva heeft het evangelie van horen zeggen. Adam heeft haar erover verteld. 'Van alle bomen mogen we eten, behalve van die ene', zo iets zal hij tegen haar gezegd hebben. En Eva moet Adams woord aannemen en geloven.

Je merkt dat de duivel handig inspeelt op de situatie. Hij spreekt niet Adam aan, maar Eva. Tenslotte is zij degene die het woord van God niet zelf hoorde. De duivel spreekt haar rechtstreeks aan, waardoor Eva misschien gemakkelijker verleid wordt tot een reactie. De duivel laat het lijken alsof de opdracht van God absurd is. 'God heeft jullie zeker wel verboden van de bomen in de hof te eten, hè?' Eva wordt daar overmoedig van en corrigeert de slang. 'Nee, hoor, wij mogen van alle bomen eten, behalve van die in het midden van de hof. Wij mogen hem zelfs niet